

„JOBB ÉS IGAZABB VILÁG” KÖVETEKÉNT...

Jól emlékszünk még Nicolae Ceaușescu elvtárs újévi rádió- és televízióbeszédére, s többek között arra a néhány mondatra, amelyben az elmúlt esztendőben tett külföldi utak jelentőségét elemezte. Szavai nyomán fölidéztük magunkban az egyesült államokbeli őszi látogatást, az azt megelőző latin-amerikai utat, de sok más európai, afrikai és ázsiai ország fölkeresését is. Ezeket az utazásokat az egész ország népe — sőt, a külföld is — figyelemmel kísérte a televízióban és rádióban, hallgatta a sajtóbeszámolókat, megnézte a híradó filmeket.

Alig telt el néhány hét az emlékezetes beszéd után, újabb államok meglátogatására került sor. Líbia, Libanon, Szíria, Irak látta vendégül pártunk főtítkárárt, az államtanács elnökét február folyamán, majd e hónap elején Libéria, Argentína, Guinea.

Ismeretes, hogy e látogatásokra sajátos körülmények között, rendkívüli nemzetközi helyzetben került sor. Különösen a négy arab államot illetően. Jóval a látogatások előtt Nicolae Ceaușescu elvtárs személyes megbízottaként több arab államot fölkeresett Corneliu Mănescu, Mircea Malița, s egyfelől Románia és a szóban forgó államok közti viszony egyes kérdéseit tárgyalták meg, másfelől pedig a közel-keleti helyzetre vonatkozó eszmecsere-t folytattak. Nem sokkal ezután, az év elején népes és magas rangú küldöttség élén meglátogatta hazánkat Husszein, Jordánia királya. A sorra került utazások, megbeszélések mind arra vallottak, hogy hazánk, a szocialista Románia az igen-igen kiélezett közel-keleti helyzetben tevékeny módon igyekszik békés, célravezető, a szembenálló felek számára egyaránt elfogadható megoldást találni, és ez a törekvés megfelelő visszhangra lelt a térség államaiban. Hazánk ez irányú erőfeszítéseit jelentőségükhöz méltó módon értékelik.

E sokrabszólásnak volt a jele az a baráti meghívás, amelynek alapján az előbb említett négy arab államot Nicolae Ceaușescu elvtárs meglátogatta.

Ez a látogatás minden tekintetben megfelelt az iránta megnyilvánult várakozásnak, és rendkívül eredményesnek bizonyult. Nicolae Ceaușescu elvtárs személyében a fölkeresett országok népe olyan államfőt üdvözölt, a népek közötti közeledés, együttműködés érdekében kifejtett tevékenységéről, az ilyen irányban elért eredményeiről s nem kevésbé arról, hogy az arab országok őszinte barátja.

Jellemző ez utóbbi vonatkozásban a meglátogatott államok vezetőinek beszéde, a pártok, társadalmi szervek, vállalatok élén állóknak nyilatkozata, egyszerű emberek véleménye vagy a sajtóvisszhang. A *La Revue du Liban* című bejrúti lap többek között ezt írta:

„Tárgyalások, dialógus, aktív diplomácia, a más országok belügyeibe való be nem avatkozás — ezek az elvek vezérlik Románia külpolitikáját. Ugyanezek az elvek elmondhatók Libanonról is. A román elnök tökéletes

politikus és diplomata. Mindig mosolygós. Hangsúlyozza a barátságot, ugyanakkor elutasít bármilyen engedményt a nemzeti függetlenség és szuverenitás, a jogegyenlőség és a belügyekbe való be nem avatkozás elvéivel kapcsolatban.“ Az *Al Giumhuria* című iraki lap terjedelmes beszámolójának egyik mondata jól érzékelteti azt a népszerűséget, amelynek Nicolae Ceaușescu örvend: „Bagdad népe kitörő örömmel fogadta nagy tiszteletnek örvendő vendégét.“

E látogatás folyamán, az elvszerű politikának megfelelően, hazánk küldöttsége kifejtette Románia álláspontját, amely szerint a közel-keleti tartós békéhez, a kérdések igazságos rendezéséhez szükség van az izraeli csapatok kivonására az 1967-es háborúban elfoglalt arab területekről, mindazoknak a feltételeknek a megteremtésére, amelyek lehetővé teszik valamennyi, e térségben élő nép — beleértve az izraelit is — függetlenségének, szuverenitásának és területi integritásának szavatolását, hogy a társadalmi-gazdasági fejlődésre összpontosíthassák erőfeszítéseiket.

E látogatások sikeréhez szubjektív és objektív tényezők egyaránt hozzájárultak. Az előbbiekhöz főleg azok a vonások sorolandók, amelyek népünket és e nép képviselőjét, pártunk főtítkárárt jellemzik. Románia küldöttsége olyan népet képviselt, amelyik évszázadokon át küzdött szabadságáért (a török iga, hozzánk hasonlóan, az arabokat is kegyetlenül sújtotta annak idején), olyan népet, amely következetes harc árán, véres háborúk során át vívta ki függetlenségét, a létrejött nemzeti államon belül pedig ugyancsak hosszan, lankadatlanul vívta osztálycsatáit társadalmi fölemelkedéséért, az igazságosság érvényesüléséért, az egész nép anyagi és szellemi gyarapodásáért. Ez a múlt, ez a mába átnőtt történelem és jelenlegi helyzetünk — eredményeink és gondjaink egyaránt — arra készítetnek bennünket, hogy önzetlenül adjuk át tapasztalatainkat, ne rejtjük véka alá drágán szerzett tanulságainkat, hanem tegyük nemzetközi kincséssé a többi fölemelkedő nép, a függetlenség és önálló politika kialakítását munkáló országok számára. Az a megbecsülés, tisztelet, amely hazánk követeit körülveszi bármely nemzetközi fórumon a Föld bármelyik országában, az a figyelem, amellyel országunk képviselőinek fölszólalásait, javaslatait, érveléseit, dokumentumait hallgatják és fogadják, mind-mind arra vall, hogy államunk ilyen célú és tartalmú külpolitikáját nagyra értékeli, s nemzetközi tevékenységünket valóban békemisszióknak tekintik.

Joggal állapította meg pártunk Központi Bizottsága Végrehajtó Bizottságának határozata Ceaușescu elvtárs közel-keleti útjával kapcsolatban a következőket: „A négy arab országban történt látogatás ismételtlen és nyomatékosan bizonyítja a párt X. kongresszusán és országos konferenciáján kijelölt bel- és külpolitika helyességét és realizmusát, pártunknak és államunknak a közel-keleti helyzettel kapcsolatos elemzése helyességét és realizmusát.“

Hozzá tartozik még a szubjektív oldalhoz, hogy ennek a politikának olyan bajnoka, követe és megtestesítője, kezdeményezője és kivitelezője van, mint Nicolae Ceaușescu elvtárs. A különböző országokban tett látogatásai, a nemzetközi tanácskozásokon kifejtett elgondolásai, az egyes kérdéseket érintő nézetei mind-mind hű és gazdag kibontását nyújtják népünk és pártunk álláspontjának, a történelmünkéből, jelenlegi gazdasági és kulturális helyzetünkéből, nemzetközi viszonyainkból eredő fölfogásunknak.

„A Végrehajtó Bizottság nagyra értékeli Nicolae Ceaușescu elvtársnak, a Román Kommunista Párt főtítkárának a román és a fölkeresett országok népei közötti barátság és szolidaritás követeként a párt és az állam nemzetközi politikája előmozdításáért kifejtett kiemelkedő tevékenységét, valamint azt, hogy nagyszerűen munkálkodott Románia és az arab országok közötti együttműködés kapcsolatainak fejlesztéséért a román nép és e népek legmesszebbmenő érdekei jegyében, az egyetemes béke és együttműködés ügye érdekében. A látogatás alkalmával is határozottan kitűnt, hogy Nicolae Ceaușescu elvtárs, pártunk főtítkára, lényeges szerepet tölt be Románia egész külpolitikájának kidolgozásában és megvalósításában, dinamikus, lankadatlan forradalmi szenvedéllyel folytatott munkássága a magas fokú felelősség jegyében szolgálja a román nép érdekeit, a szocializmus ügyét, a béke és társadalmi haladás, a nemzetek közötti együttműködés és megértés eszményeit.“

Külpolitikai sikereink objektív körülményei nem kevésbé nyomós érvek: főleg gazdasági eredményeinkre vonatkoznak. A meglátogatott országok népei — az arabok éppen úgy, mint például az argentínaiak — nem csupán külpolitikánk következetességét, szilárd elviségét ismerik, hanem gazdasági, társadalmi, kulturális fejlesztőpolitikánk, építkezésünk következetességét is. Nem véletlen, hogy sok országban hazánk küldöttségét nem csupán az ottani nép fogadta, hanem ott tartózkodó honfitársaink is: az ipari, kereskedelmi élet, a tudomány vagy a kultúra ott dolgozó román mérnökei, szakmunkásai, orvosok, tanárok és családtagjaik. Ezek a kis kolóniák méltó képviselői a szocialista Romániának (nem kevés közöttük a magyar vagy német nemzetiségű), egy olyan országnak, amely miközben rohamléptekben számolja föl a hajdani elmaradottság nyomait, s a világ legdinamikusabban fejlődő országainak ütemében építi ki iparát, közlekedését, kultúráját, ugyanakkor képes sokoldalú gazdasági, tudományos, műszaki segítséget nyújtani a rászoruló országoknak. Követeink érvelését, minden állítását gazdasági és kulturális eredményeink — traktorjaink, Diesel-mozdonyaink, fúrótornyaink, hajóink, szerszámgépeink nyomtatékosítják. Szándékunk komolyságát, szavaink megalapozottságát támasztja alá ipari áruink minősége, műszaki dokumentációnk, tudományos fölkészültségünk, amely a meglátogatott országokba áramlik tőlünk, megkötött egyezmények nyomán.

„A látogatás folyamán lerakták Románia és a fölkeresett országok tartós és hosszas gazdasági, politikai, műszaki-tudományos, kulturális és más együttműködésének alapjait. A felek kifejtették azt a közös óhajukat, hogy a román népet és az arab népeket összefűző régi, hagyományos baráti kapcsolatok és együttműködés szellemében a mai körülmények között bővítsék a kooperációt a különböző területeken, hogy erősítsék harci szolidaritásukat a gazdasági és társadalmi fejlődés, a függetlenség és szuverenitás megszilárdítása, egy jobb és igazabb világ megteremtése érdekében.“

„Egy jobb és igazabb világ“ követének, fáradhatatlan harcának továbbí sikeres küldetéseket, eredményes utakat és tárgyalásokat kívánunk.

KORUNK